

Отряда се установилъ да пренощува въ с. Дълбоки. Лейтенберский тукъ получилъ извѣстие отъ развѣдитѣ, също и отъ жолковникъ Красново, който бѣ оставенъ началникъ на Ст. Загорския гарнизонъ, че силна войска се движила по шосето изъ Карабунаръ къмъ града, състояща отъ пѣхота, кавалерия и артилерия.

Тъзи войска, разумѣва се, бѣше, шумната Сюлейманъ-пашова армия, за която отъ нѣколко дена все за нея се говореше и българското население тревожеше. Тя потеглила отъ Черногорската граница съ голѣма барзина. Деня и ноця вѣрвела почти безъ храна и на 9-й юлий излезнала на Деде-Агачъ, а на 16-й почнала да се трупа около Т. Сейменъ и Карабунаръ.

Споредъ французина *Тактикъ*, тя състояла отъ 48,000 д., 6—700 д. черкези съ 4 полски и 4 горски орждия. При това, на Сюлейманъ паша била подчинена и находящата се войска въ Чирпанъ подъ командата на Хюлюси паша отъ 7 баталиона, 150 д. черкези съ една горска батарея, също и онѣзи въ Н. Загора подъ командата на Реуфъ паша отъ 15 баталиона, 300 д. черкези съ една полска и една горска батарея.

Англичанина Юлий Виккедъ, извѣстенъ русски врагъ, който се намиралъ въ шаба на Сюлейманъ паша, казва, че Сюлеймановитѣ войници били по многото голи и боси, изобщо уморени, нѣ слѣдѣ една твърдѣ кратка отпочивка, като се разгласило между тѣхъ възвзванието, че съ повикани тукъ на *священна* борба противъ проклятитѣ русси, които искали да съспиятъ отоманската държава, и че всички правовѣрни послѣдователи на Мохамеда, починжли въ тѣзи война, право въ рая ще отиджтъ, гдѣто съ вѣчни удоволствия ще се наслаждаватъ, уморенитѣ и ослабнали войници до толкозъ се распалили отъ фанатизмъ, щото, веднага се ободрили, съживили, наредили и тръгнали срещу неприятеля.

Лейтенберский, ако и да се намиралъ съ отряда на 17 версти отъ Ст. Загора, обаче, за да не нахлуятъ турцитѣ въ града безъ никаква опора, той рѣшилъ да се завърне надирѣ.

На 18-й сутренъта оставилъ кавалерията отъ 12 ескадрона съ 6 горски орждия подъ началството на Н. В. Евгений Максимилияновичъ Лейтенберский, който да дѣйствова съобразно съ обстоятелствата, а съ пѣхотата потеглилъ за Ст. Загора, гдѣто пристигналъ около 9 ч. пр. пл. и установилъ се надъ Чадъръ-могила по хъмветѣ. Не се изминалъ нито единъ часъ,